

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. XIV.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

voce Omnes, habeatur Multi; Multos enim saepe pro omnibus poni, Nostrates jamdudum contra Reformatos demonstraverunt. vid. *Rom. V. 19.* &c. Cum itaque vox omnes particularitatem apud *Job. V. 28.* induere nequeat; voci Multorum vero universalitas non repugnet: manifestum est, locum *Dan. XII. 2.* esse explicandum per locum *Job. V. 28.* non vero hunc per illum.

Minorem ita probo:

Nulla datur piorum resurrectio extrâ illam quæ futura est in adventu Christi.

At Resurrectio de quâ agitur *Job. V. 28.* est etiam piorum resurrectio, ut in textu aperte dicitur.

Ergo Resurrectio *Job. V. 28.* eadem erit cum resurrectione piorum in adventu Christi futurâ.

Major constat, cum ante adventum Christi nec ipsi Chiliaistæ aliquam credant resurrectionem mortuorum, post adventum Christi vero nullam dari amplius piorum resurrectionem evictum sit in thesi quintâ.

§. XIV. Atque ita apparet, rectè in Programmate Summè Venerabilis Domini Præceptoris positum fuisse, quod visibilis Christi è cælo adventus cum universali resurrectione carnis sit conjunctus, quicquid etiam hic indignetur D. Animadvertens §. 29. Nec est quod hic objiciat, locum illum 2. Tim. IV. 1. *Obtestor coram Deo & Domino Jesu Christo qui judicaturus est vivos & mortuos in illustri suo adventu,* in Programmate adductum, non conjungere cum adventu Christi universalem carnis resurrectionem, sed judicium saltem vivorum ac mortuorum. Quamvis enim universalis hæc resurrectio in allato dicto non contineatur *κατὰ πρός*, poterit tamen per bonam consequentiam ex eo deduci, cum judicium vivorum & mortuorum non possit haberi nisi mortuis resurgentibus, unde illud judicium

eum in adventu Christi instituendum præsupponit jam & infert aliquam mortuorum resurrectionem quæ collocanda sit in eodem adventu Christi. Hanc autem non esse posse nisi universalem, assertionem præcedente evictum est.

§. XV. Assertio octava: Nulla igitur expectari adhuc poterit particularis mortuorum resurrectio. Etenim si talis daretur extrâ illam universalem, aut in eâ resurgerent *quidam saltem pii* quod fieri non posse supra n. VI. est ostensum, ubi argumento evidenti evictum fuit quod omnis ordinaria (de tali enim saltem, jam loquor nam licet conclusio de extraordinariâ resurrectione non minus vera sit, de illâ tamen ex præmissis principiis non potest demonstrari, sed ex eo quod Scriptura nullius adhuc futuræ extraordinariæ resurrectionis mentionem faciat) piorum resurrectio incidere debeat in diem extremum, in eo autem resuscitabuntur non quidam ex piis, sed omnes pie demortui, & quidem uno actu, velut ibidem ostensum fuit. Aut porro resurgent *omnes pii* impiis M. adhuc annos in sepulchro relictis, quod est contra Assertionem sextam, quæ tamen sufficienter confirmata est n. XI. ex apertissimo Christi dicto Joh. V. 28. Aut resurgent *omnes pii cum quibusdam impiis* id quod est contra Thesin septimam, ubi resurrectionem piorum cum impiis universalem esse ostensum est, ex eodem dicto Joh. V. 28. Aut deniq; *quidam impii tantum* quod eodem modo impingit in conclusionem septimam, quæ omnes impios eodem actu cum omnibus piis in adventu Christi suscitandos esse demonstrat.

§. XVI. At, videor mihi adversæ parti addictos, nescio quid, subsufurrantes audire de hypothese illa, quam cum Quakeris communem nonnulli eorum fovent,